

Věc C-280/22

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

25. dubna 2022

Předkládající soud:

Raad van State (Belgie)

Datum předkládacího rozhodnutí:

8. dubna 2022

Žalobkyně:

1. VZW KINDERRECHTENCALITIE VLAANDEREN
2. VZW LIGA VOOR MENSENRECHTEN

Žalovaný:

Belgický stát

Předmět původního řízení

Žalobou se žalobkyně domáhají prohlášení neplatnosti Koninklijk besluit van 10 december 2019 tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten en het koninklijk besluit van 19 april 2014 aangaande de identiteitskaarten afgegeven door de consulaire beroepsposen (královský výnos ze dne 10. prosince 2019, kterým se mění královský výnos ze dne 25. března 2003 o průkazech totožnosti a královský výnos ze dne 19. dubna 2014 o průkazech totožnosti vydaných konzulárními úřady).

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Předběžná otázka se týká platnosti čl. 3 odst. 5 a 6, jakož i článku 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1157 ze dne 20. června 2019 o posílení zabezpečení průkazů totožnosti občanů Unie a povolení k pobytu vydávaných občanům Unie a jejich rodinným příslušníkům, kteří vykonávají své právo volného pohybu, ve spojení s prováděcím rozhodnutím Komise C(2018) 7767 ze

dne 30. listopadu 2018, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí a zrušuje rozhodnutí K(2002) 3069. Právním základem žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce je čl. 267 první pododstavec písm. b) SFEU.

Předběžná otázka

Jsou čl. 3 odst. 5 a 6 a článek 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1157 ze dne 20. června 2019 o posílení zabezpečení průkazů totožnosti občanů Unie a povolení k pobytu vydávaných občanům Unie a jejich rodinným příslušníkům, kteří vykonávají své právo volného pohybu ve spojení s prováděcím rozhodnutím Komise C(2018) 7767 ze dne 30. listopadu 2018, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí a zrušuje rozhodnutí K(2002) platnosti 3069 platné a slučitelné s článkem 16 SFEU a - ve vztahu k čl. 3 odst. 5 a 6 - s článkem 21 SFEU, jakož i s články 7, 8 a 52 Listiny základních práv Evropské unie ve spojení s

- články 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 25, 32, 35 a 36 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES,

- články 1, 2, 3, 4, 8, 9, 10, 27 a 28 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/ a

- články 1, 2, 3, 4, 5, 10, 28 a 42 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES,

jestliže čl. 3 odst. 5 a 6 nařízení (EU) 2019/1157 stanoví, že na paměťové médium, kterým je opatřen průkaz totožnosti, musí být uloženy dva otisky prstů držitele průkazu v interoperabilním digitálním formátu,

a jestliže čl. 3 odst. 5 a 6, jakož i článek 14 nařízení 2019/1157 ve spojení s přílohou III prováděcího rozhodnutí Komise C(2018) 7767 ze dne 30. listopadu 2018 stanoví, že otisky prstů musí být na průkazech totožnosti a povoleních k pobytu uvedených v čl. 2 písm. a) a c) uloženy v takové podobě, že se na elektronický mikročip uloží digitální obrázek otisků prstů, který používá technologii RFID a lze jej vyčíst bezdrátově/bezkontaktně?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1157 ze dne 20. června 2019 o posílení zabezpečení průkazů totožnosti občanů Unie a povolení k pobytu vydávaných občanům Unie a jejich rodinným příslušníkům, kteří vykonávají své právo volného pohybu (dále jen „nařízení 2019/1157“), zejména čl. 3 odst. 5 a 6, jakož i článek 14

Prováděcí rozhodnutí Komise C(2018)7767, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí a zrušuje rozhodnutí K (2002) 3069

Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“), zejména článek 8

Listina základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), zejména články 7, 8 a 52

Úmluva o právech dítěte, zejména články 3, 8 a 16

Nařízení Evropského parlamentu a Rady 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „nařízení 2016/679“), zejména články 1, 2, 3, 4, 5, 9, 25, 32, 35 a 36

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (dále jen směrnice 2016/680“), zejména články 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 27, 28 a 29

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými právními subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (dále jen „nařízení 2018/1725“), zejména článek 1, 3, 4, 5, 10 a 42

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Wet van 25 november 2018 houdende diverse bepalingen met betrekking tot het Rijksregister en de bevolkingsregisters (zákon ze dne 25. listopadu 2018, kterým se stanoví různá ustanovení týkající se národního rejstříku a rejstříku obyvatel, dále jen „zákon ze dne 25. listopadu 2018“), zejména článek 27

Wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten (zákon ze dne 19. července 1991

o rejstříku obyvatel, průkazech totožnosti, průkazech pro cizince a povoleních k pobytu, dále jen „zákon ze dne 19. července 1991“), zejména článek 6

Koninklijk besluit van 10 december 2019 tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten en het koninklijk besluit van 19 april 2014 aangaande de identiteitskaarten afgegeven door de consulaire beroepsposten (královský výnos ze dne 10. prosince 2019, kterým se mění královský výnos ze dne 25. března 2003 o průkazech totožnosti a královský výnos ze dne 19. dubna 2014 o průkazech totožnosti vydaných konzulárními úřady (dále jen „napadený královský výnos“), zejména články 4 a 5

Koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten (královský výnos ze dne 25. března 2003 o průkazech totožnosti, dále jen: „královský výnos ze dne 25. března 2003“)

Grondwet (Ústava), zejména články 10, 11, 22, 22bis, 33, 37, 105, 108 a 159

Wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (zákon ze dne 30. července 2018 o ochraně fyzických osob při zpracování osobních údajů, dále jen „zákon ze dne 30. července 2018“), zejména články 2, 4, 5, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 58, 59 a 60

Uplatňovaná vnitrostátní judikatura

Grondwettelijk hof (Ústavní soud, Belgie), rozhodnutí č. 2/2021 ze dne 14. ledna 2021

Uplatňovaná unijní judikatura

Rozsudek ze dne 6. prosince 2005, C-461/03, Gaston Schul Douane-expediteur, EU:C:2005:742

Věc C-61/22, v současnosti probíhá řízení před Soudním dvorem

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 Žalobou podanou dne 18. února 2020 se žalobkyně domáhají zrušení napadeného královského výnosu.
- 2 Nařízení 2019/1157 stanoví, že průkazy totožnosti musí být opatřeny vysoce zabezpečeným paměťovým médiem, které obsahuje zobrazení obličeje držitele průkazu a dva otisky prstů v interoperabilních digitálních formátech. Pro získání biometrických identifikátorů členské státy použijí technické normy stanovené prováděcím rozhodnutím Komise C(2018)7767 (čl. 3 odst. 5). Paměťové médium musí mít dostatečnou kapacitu a schopnost zaručit integritu, pravost a důvěrnost

údajů, které jsou dostupné bezkontaktně. Členské státy si vymění informace nezbytné k ověření pravosti paměťového média a k přístupu k biometrickým údajům uvedeným a k jejich ověření (čl. 3 odst. 6). Komise stanoví další technické podmínky k zajištění toho, aby průkazy totožnosti a povolení k pobytu splňovaly budoucí minimální bezpečnostní normy (článek 14). Nařízení 2019/1157 platí od 2. srpna 2021 (článek 16).

- 3 Zákonem ze dne 25. listopadu 2018 byl pozměněn zákon ze dne 19. července 1991. Zejména byl článek 6 zákona ze dne 19. července 1991 pozměněn článkem 27 zákona ze dne 25. listopadu 2018. Článek 6 § 2 odst. 3 byl přitom doplněn o ustanovení, že průkaz totožnosti a průkaz cizince musí obsahovat rovněž následující osobní údaje čitelné elektronickým způsobem: digitální obraz otisku ukazováčku levé a pravé ruky držitele nebo - v případě invalidity nebo nevhodnosti - jiného prstu každé ruky. Král stanoví podmínky a způsoby získání digitálního obrazu otisků prstů. Článek 27 zákona ze dne 25. listopadu 2018 byl předmětem pěti žalob na neplatnost podaných k Grondwettelijk Hof (Ústavní soud), přičemž jednu z těchto žalob podala žalobkyně pod bodem 2. Tyto žaloby byly zamítnuty rozhodnutím č. 2/2021 ze dne 14. ledna 2021.
- 4 Napadený královský výnos provádí nařízení 2019/1157 a zákon ze dne 25. listopadu 2018. Článek 4 napadeného královského výnosu pozměňuje článek 3 královského výnosu ze dne 25. března 2003. Článek 3 § 1 tohoto výnosu stanoví, že průkaz totožnosti je opatřen dvěma elektronickými čipy a jedním dvojrozměrným čárovým kódem. Nový čl. 3 § 5 mimo jiné stanoví, že otisky prstů jsou z podnětu správního orgánu obce digitalizovány s pomocí čidel určených k tomuto účelu a digitální obrázek těchto otisků se zabezpečeným způsobem prostřednictvím služeb národního rejstříku zašle výrobci průkazů totožnosti, aby byl elektronicky integrován do průkazu totožnosti. Článek 5 napadeného královského výnosu vkládá do královského výnosu ze dne 25. března 2003 článek 3/1, který zní takto: „*Článek 3/1 – Když se držitel průkazu totožnosti nebo průkazu cizince - nejprve za účelem vytvoření základního dokumentu podle článku 3 § 3 a poté za účelem [vyzvednutí] tohoto průkazu - dostaví ke správnímu orgánu obce, zkontroluje osoba pověřená obcí před [vydáním] průkazu, zda osoba, která se k přepážce dostavila, je skutečně držitelem průkazu, a to zejména vizuálním porovnáním obličeje a fotografie a porovnáním otisků prstů osoby s otisky prstů na průkazu, jsou-li tam uloženy. V případě pochybností o totožnosti držitele průkazu není průkaz [vydán], dokud není totožnost držitele jistá.*“

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 5 Dvěma žalobními důvody, které napadají článek 4 napadeného královského výnosu a - v případě prvního žalobního důvodu - článek 5 tohoto výnosu, žalobkyně namítají porušení článku 8 EÚLP, článků 7, 8 a 52 Listiny, článků 3, 8 a 16 Úmluvy o právech dítěte, článků 10, 11, 22, 22bis, 33, 37, 105, 108 a 159 Ústavy, článků 1, 2, 3, 4, 5, 9, 25, 32, 35 a 36 nařízení 2016/679, článků 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 27, 28 a 29 směrnice 2016/680, článků 2, 4, 5, 26, 27, 28, 30, 31, 32,

33, 34, 58, 59 a 60 zákona ze dne 30. července 2018, článků 1, 3, 4, 5, 10 a 42 nařízení 2018/1725, jakož i formálních požadavků, které jsou podstatné nebo jejichž nedodržení má za následek neplatnost, „zejména neexistenci nezbytného právního základu pro napadený výnos“.

- 6 Svým prvním žalobním důvodem žalobkyně v zásadě tvrdí, že se napadený královský výnos zakládá na nařízení 2019/1157 (první část) a článku 6 zákona ze dne 25. listopadu 2018 (druhá část), ty však nepředstavují vhodný právní základ pro napadený výnos. Nařízení 2019/1157, tak i článek 6 zákona ze dne 25. listopadu 2018 jsou totiž spojeny s nepřiměřeným zásahem „do práva na ochranu soukromí“. Žalobkyně krom toho svým druhým žalobním důvodem v zásadě vytýkají, že základem napadeného královského výnosu je nařízení 2019/1157, to ovšem není vhodným právním základem napadeného výnosu. Toto nařízení porušuje právo na ochranu soukromí tím, že nezajišťuje integritu a důvěrnost zpracovávaných otisků prstů.

Stručný popis odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 7 Prvním a druhým žalobním důvodem se žalobkyně domáhají neplatnosti nařízení 2019/1157, v jehož důsledku by neexistoval právní základ pro napadený královský výnos.
- 8 Vzhledem k tomu, že pravomoc konstatovat případnou neplatnost unijních aktů má zásadně Soudní dvůr Evropské unie a nikoliv vnitrostátní soud, pokládá předkládající soud Soudnímu dvoru uvedenou otázku.
- 9 Předkládající soud zdůrazňuje, že žalobkyně upozornily na skutečnost, že ve věci C-61/22, která je v současnosti projednávána u Soudního dvora, byla položena podobná otázka.